

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. EF-Domstolen har den 31. marts 1992 afsagt dom i sagen Dansk Denkvit og P. Poulsen Trading mod Skatteministeriet. Ved dommen fastslog EF-Domstolen, at lov om arbejdsmarkedsbidrag var i strid med 6. momsdirektivs artikel 33, og at artikel 33 er umiddelbart anvendelig. Domstolen henviste særligt til, at arbejdsmarkedsbidraget har virket på samme måde som en omsætningsafgift, og at den derfor rammes af det forbud mod at indføre omsætningsafgifter, der er indeholdt i direktivets artikel 33. Domstolens dom er en besvarelse af spørgsmål, som Østre Landsret har forelagt EF-Domstolen til præjudiciel afgørelse i medfør af EØF-traktatens artikel 177. Det er regeringens opfattelse, at den danske stat hurtigst muligt må drage de nødvendige konsekvenser af dommen.

2. Lov om arbejdsmarkedsbidrag er allerede ophevet ved lov nr. 891 af 21. december 1991. Ophævelsen havde virkning fra den 1. januar 1992, og der er således allerede foretaget det fornødne til at bringe retstilstanden i overensstemmelse med dommen.

Regeringen har endvidere fundet, at der efter EF-dommen ikke er grundlag for at opkræve eller oppebære arbejdsmarkedsbidrag, der forfalder efter den 31. marts 1992.

3. Nærværende lovforslag går ud på at fastsætte nærmere regler for behandlingen af ansøgninger om tilbagebetaling og erstatning i forbindelse med beløb, der er indbetalt i medfør af lov om arbejdsmarkedsbidrag.

Lovforslaget har til formål at sikre en hensigtsmæssig og ensartet behandling af krav om tilbagebetaling af arbejdsmarkedsbidrag, der er eller måtte blive rejst mod statskassen i anledning af den ovenfor nævnte dom af 31. marts 1992.

4. Det er regeringens opfattelse, at der som udgangspunkt ikke kan blive tale om tilbagebetaling af allerede indbetalte arbejdsmarkedsbidrag. De bidragspligtige har ikke lidt noget tab, dels fordi afgif-

ten fuldt ud har været overvæltet på næste omsætningsled, dels fordi arbejdsmarkedsbidraget i sin tid afløste de indtil 1988 gældende arbejdsgiverafgifter. Man kan dog naturligvis ikke helt afvise, at der vil kunne forekomme enkelte sagstyper, hvor et tilbagebetalingskrav eventuelt må imødekommes.

Afgørelsen af, om der skal ske tilbagebetaling, henhører administrativt under told- og skattemyndighederne, men den endelige afgørelse henhører under domstolene.

Der er allerede inden EF-dommens afsigelse over for told- og skatteregionerne anmeldt et betydeligt antal tilbagebetalingskrav. Ekspeditionen af disse sager vil i sig selv kunne bevirke en væsentlig belastning af myndighederne. Denne belastning vil naturligvis blive større, i det omfang der som følge af EF-Domstolens afgørelse måtte blive indgivet yderligere anmeldelser.

Hensynet til den administrative håndtering af sagerne skaber i sig selv behov for at fastsætte regler om anmeldelsernes indhold, dokumentationskrav m.v.

Regeringen finder på denne baggrund, at der er behov for en ordning, der kan sikre en hensigtsmæssig og effektiv behandling af tilbagebetalingssagerne, navnlig ved at det bliver den centrale Told- og Skattestyrelse, der skal træffe afgørelse, inden sagerne kommer frem til domstolene.

Regeringen vil nøje følge udviklingen med hensyn til anmeldelser om krav på tilbagebetaling og vil i den forbindelse overveje, om der er behov for at iværksætte yderligere foranstaltninger.

5. Efter regeringens opfattelse vil det som nævnt kun være i et mindre antal sager, der eventuelt vil skulle ske tilbagebetaling. Det ville derfor kunne medføre en uacceptabel situation, såfremt alle de erhvervsdrivende, der mener at have et tilbagesøgningskrav, som senere fastslås at være uberettiget, kunne benytte dette krav til modregning i det offentliges krav på betaling af skatter og afgifter. Herved ville de pågældende kunne påføre statskassen et helt